

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 112.564 van 14 november 2002

A. 128.810/15.689

In zake: **BLANKERS** Remi,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. V. VEREECKE, advocaat,
Maria Van Bourgondiëlaan 7B
8000 Brugge,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Remi BLANKERS op 31 oktober 2002 heeft ingesteld om onder aanvoering van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te verkrijgen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de penitentiaire overheid om hem op 24 oktober 2002 over te plaatsen naar de gevangenis van Lantin;

Gelet op de beschikking van 5 november 2002, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze worden opgeroepen om te verschijnen op 8 november 2002 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer VANHAEVERBEEK, staatsraad,
wnd. kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. V. VEREECKE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. VAN DIEVOET en Mr. CAREME, loco Mr. LUYPAERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, adjunct-auditeur-generaal bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 20 april 1998 door een correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Namen veroordeeld is tot een effectieve gevangenisstraf van tien jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging; dat dit vonnis bevestigd is door een arrest van het hof van beroep te Luik van 10 juli 1998; dat verzoeker op 20 augustus 2002 zijn overplaatsing van de gevangenis van Brugge naar de gevangenis van Hoei heeft aangevraagd om er, vanaf september, een opleiding informatica (A2) te volgen die wordt gegeven door het Institut Provincial d'Enseignement de Promotion Sociale (IPEPS); dat de verwerende partij verzoeker op 26 september 2002 heeft laten weten dat hij zou worden overgeplaatst naar de gevangenis van Hoei, wat op 3 oktober 2002 is geschied; dat de verwerende partij op 23 oktober 2002 aan de directeur van de gevangenis van Hoei de volgende brief heeft geschreven:

"Onderwerp: Remi BLANKERS

Over te brengen naar de gevangenis van LANTIN, na contact en op basis van een uitwisseling.

Die Directie wordt verzocht mij verslag uit te brengen over het gedrag van betrokkene na drie maanden.

Afschriften ter informatie overgezonden aan de gevangenis van LANTIN en GENT";

dat dat het bestreden besluit is; dat de raadsman van verzoeker op 25 oktober 2002 aan de verwerende partij heeft gevraagd hem een afschrift van het besluit tot overplaatsing te bezorgen en hem mee te delen waarom dat besluit is genomen; dat de verwerende partij op 28 oktober 2002 de volgende brief heeft gericht aan de raadsman van verzoeker:

"... Naar aanleiding van uw faxbericht van 25 oktober 2002 deel ik u mee dat de overplaatsing van uw cliënt Remi BLANKERS van de gevangenis van Hoei naar de strafinrichting van Lantin ingegeven is door veiligheidsredenen. Hij kan immers niet langer in Hoei blijven omdat verboden voorwerpen in zijn bezit zijn gevonden. Door die ontdekking is voorzichtigheid geboden en moet hij naar een strafinrichting met meer veiligheidsvoorzieningen worden overgeplaatst.

Aan de directie van de strafinrichting van Lantin wordt een evaluatieverslag over het gedrag van betrokkene na een verblijf van drie maanden gevraagd.

Ik houd u zeker op de hoogte van het gevolg dat aan die evaluatie zal worden gegeven";

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat ze aanvoert dat de bestreden handeling tot doel heeft om verzoeker om veiligheidsredenen van een strafinrichting naar een andere over te brengen en dat het gaat om een maatregel van interne orde die geen invloed heeft op de rechtssituatie van verzoeker en niet om een bestuurshandeling waartegen bij de Raad van State beroep kan worden ingesteld;

Overwegende dat het onderzoek van die exceptie verband houdt met het onderzoek van de grond van de vordering;

Overwegende dat verzoeker een middel, het eerste van het verzoekschrift, inzonderheid ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij aanvoert dat besluiten, zelfs in een geschil over penitentiaire aangelegenheden, duidelijk, volledig en nauwkeurig moeten worden gemotiveerd en dat hij in casu op 25 oktober 2002 naar de gevangenis van Lantin is overgeplaatst, zonder dat het besluit aan hem was meegedeeld; dat verzoeker uit zijn onderhoud d.d. 22 oktober 2002 met de directeur van de gevangenis van Hoei meent te kunnen afleiden dat de maatregel te wijten zou kunnen zijn aan het feit dat in zijn cel een computerspel is gevonden, wat in de brief van 28 oktober 2002 wordt bevestigd, maar dat de verplichting om uitdrukkelijk te motiveren inhoudt dat de motivering moet blijken uit het besluit zelf en niet uit een later stuk;

Overwegende dat uit de stukken die verzoeker tot staving van zijn vordering tot schorsing heeft ingediend, blijkt dat hij op eigen verzoek op 3 oktober 2002 is overgeplaatst naar de gevangenis van Hoei, in het bijzonder om er een opleiding te volgen van het Institut Provincial d'Enseignement de Promotion Sociale (IPEPS); dat uit de brief d.d. 28 oktober 2002 die de verwerende partij aan de raadsman van verzoeker heeft gericht naar aanleiding van zijn verzoek om inlichtingen van 25 oktober 2002 voorts blijkt dat de overplaatsing van verzoeker "van de gevangenis van Hoei naar de strafinrichting van Lantin ingegeven is door veiligheidsredenen" en dat "betrokkene niet langer in Hoei kan blijven omdat voorwerpen in zijn bezit zijn gevonden"; dat uit die gegevens blijkt dat de bestreden overplaatsingsmaatregel is genomen wegens het gedrag van verzoeker en invloed heeft op diens rechtssituatie, aangezien de opleiding die hij met instemming van de penitentiaire overheid heeft aangevat, niet kan worden voortgezet in de gevangenis van Lantin; dat dat besluit, in tegenstelling met wat de verwerende partij betoogt,

geen gewone maatregel van interne orde is die buiten het toetsingsbereik van de Raad van State valt, maar een bestuursrechtelijk besluit waartegen beroep kan worden ingesteld; dat dit besluit uitdrukkelijk moest worden gemotiveerd; dat het besluit van 23 oktober 2002 van de verwerende partij om verzoeker over te plaatsen naar Lantin geen enkele motivering bevat; dat de uitleg die de verwerende partij achteraf heeft gegeven, zowel in haar brief van 28 oktober 2002 als in haar processtukken, niet kan verhelpen dat in het besluit zelf iedere motivering ontbreekt; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling voor hem zou hebben, inzonderheid aanvoert dat zijn overplaatsing naar de gevangenis van Lantin zijn kansen op resocialisatie zou verminderen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker speciaal naar de gevangenis van Hoei is overgebracht om er een opleiding te kunnen volgen, wat de verwerende partij niet betwist; dat die opleiding niet kan worden voortgezet in de gevangenis van Lantin; dat het onderbreken van zulk een opleiding, die bedoeld is om de resocialisatie van verzoeker bij zijn ontslag uit de gevangenis te bevorderen, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing kunnen worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 oktober 2002 om verzoeker naar de gevangenis van Lantin over te brengen.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal dit arrest ter kennis worden gebracht per fax.

Artikel 3.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt bevolen.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op veertien november tweeduizend twee door:

de HH.	VANHAEVERBEEK,	wnd. kamervoorzitter,
	DEPELSENAIRE,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier

De Wnd. Voorzitter

B. DEPELSENAIRE

J. VANHAEVERBEEK

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.